

SLOVENSKI NAROD.

zhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 25. junija.

Mi nikdar nismo bili posebno naudušeni za nemške konservativce, posebno ne spadamo k nim, ki mislijo, da se moramo pri vsakem političnem vprašanju pred vsem vprašati, kaj poreko konservativni Nemci? Tudi nismo uverjeni, da smo mi dolžni za versko šolo zastaviti vse sile, naj bode potem ta šola tudi ustrezala potrebam in zahtevam našega naroda ali pa ne. Večkrat smo naglašali, da so nemški konservativci le zaradi tega nam prijazni, ker brez nas ničesar doseči ne morejo. Kakor hitro bi pa morda liberalci hoteli jim pripomoči do verske šole, ki je njihov ideal, takoj bi nam obrnili hrbet, naj bi potem šola imela tudi še tako germanizujoč značaj, da bi le ugajala njih specijalnim koristim.

Mi tega tudi nemškim konservativcem ne zamerimo. Po njih žilah teče ravno tako nemški kri, kakor po žilah nemških liberalcev, tudi konservativni Nemci imajo dobiček od nemškega gospodstva v Avstriji. Le pomislimo, kako lahko napredujejo nemški uradniki sedaj v državnih službah brez znanja slovanskih jezikov, ko ima povsod nemščina prednost. Naravno je torej, da se noben nemški konservativec za naše težnje, naj bodo še tako opravičene, posebno ogreval ne bode. V politiki pa tudi vse gleda le na svojo korist, samo v nas Slovencih hočejo nekaterniki, da bi bilo drugače.

Kako prav smo sodili o nemških konservativcih, pokazal je zadnje dni nek dogodek na Štajerskem. Konservativci nemški so se obrnili do liberalcev, da bi sklenili kompromis pri volitvah veleposestva za deželni zbor štajerski. In kaj obetajo nemški konservativci liberalcem, če vsprejmejo kompromis? Da bodo vsakemu konservativnemu poslancu dali v deželnem zboru na prosto voljo, da glasuje v narodnih vprašanjih, kakor ga volja. To se pravi z drugimi besedami, glasovati hočejo proti vsem našim, še tako opravičenim težnjam, ako jim liberalci odstopijo dva mandata v skupini veleposestva. Že sedaj so nemški konservativci večkrat v Gradci glasovali proti nam, a po sklenenem kompromisu postalo bi pa to pravilo. S tem so jasno pokazali, da jim je le lastne koristi mari.

Kakšen nauk naj iz tega posnemamo Slovenci? Morda naj nemškim konservativcem kar

obrnemo hrbet? Mi tega ne svetujemo, temveč še nadalje ostanimo z njimi v zvezi, toda to zavezništvo moramo si znati bolje izkoristiti. Gledati moramo pred vsem na svoje koristi in za vsako uslugo, ki jo storimo njim, zahtevati treba primerno protiuslugo. Ničesar jim ne smemo storiti le iz prijaznosti, kakor tudi nemški konservativci nas nikdar iz prijaznosti ne podpirajo. Posebno pa naj bodo ta pogajanja o kompromisu nam v opomin, da bodimo pri sklepanju o verski šoli jako previdni. Zadovoljiti se ne smemo le s kako nejasno določbo, da šola mora biti narodna, temveč pred vsem moramo gledati, da se deželni zborom v šolskih zadevah ne prepusti preobširen delokrog. Če nas konservativni Nemci na Štajerskem že sedaj zatajujejo, ko nas vender še potrebujejo, kako bodo postopali z nami v deželnem zboru, ko nas več potrebovali ne bodo. Vsi Nemci bi glasovali proti nam, kakor jeden mož. Zaradi tega je pa treba gledati na to, da gospodje v Gradci ne bodo imeli o naših šolah dosti odločevati.

Se li bode kompromis sklenil, še ni gotovo in nas tudi to dosti ne briga, če sedita v deželnem zboru Admontski opat Schrenzl in knez Windischgrätz, ali pa ne, za nas je le to pomenljivo, da so gospodje pokazali svojo pravo barvo. Grof Wurmbraund, deželni glavar štajerski, ki vodi pogajanja v imenu liberalcev, baje ni proti kompromisu, toda drugi liberalci pa neso za kompromis. Vse liberalno časopisje piše ostro proti kompromisu in njih pisanje je za nas isto tako poučno, kakor omenjeno priznanje konservativcev. Vsi liberalni listi so zoper kompromis in to zakaj? Ker na Štajerskem ni treba sprave, ko so nemški liberalci že toliko silni, da lahko sami vladajo v deželi. Ker skoro vsa nemškoliberalna glasila pišejo v tem zmislu, lahko sodimo, da izražajo pravo mnenje nemškoliberalne stranke. Nemci so torej le ondu za spravo, kjer bi jim koristila, drugače so pa odločno proti vsaki spravi, ker po njih nauku kompromisi spodkopujejo politično moralo. Sedaj se vidi, kako so se varali oni, ki so mislili, da za spravo na Češkem pride sprava v družih kronovinah na vrsto. Ko bodo Nemci na Češkem dosegli, kar želé, se bodo povsod postavili zoper spravo, češ, da je ni treba. Mi smo za glavno

napako češkonemškega sporazumljenja smatrali to, da Čehi neso zahtevali, da se sprava doseže v vseh kronovinah hkratu in imeli smo prav, kakor nam sedaj nemška glasila dokazujejo. Tega pač ne bode nihče trdil, da bodo štajerski liberalni Nemci nam Slovencem prijaznejši nego so konservativcem nemškim.

Skušnje nam dan za dnevom jasnejše kažejo, da avstrijski Slovani prijaznosti nemamo pričakovati od Nemcev, niti od liberalnih niti od konservativnih, da nas le semtertja potrebujejo. Zaradi tega je pa treba, da mi tudi pred vsem gledamo le na svojo korist in pa, da se opiramo kolikor je moč na svoje moči. Voditi nas mora zdrav egoizem in ne smemo se dati rabiti drugim za slepo orodje.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 25. junija.

Deželnozbornske volitve.

V nedeljo imeli so moravski Mladočehi v Kromerizu shod, ki je bil dobro obiskan. Predsedoval je Vyhodil, kateri je v svojem nagovoru obsojal spravo na Češkem, s katero hočejo Čehi zazibati v spanje. Čehom je treba svetlobe, ne pa uspavalnih sredstev. Dr. Barvič je pa zagovarjal razvoj Čehov v slovanskem zmislu in literarno zedinjenje z Rusi. Dr. Stransky je poudarjal, da se morajo moravski Čehi organizovati v zmislu svobodomiselnega programa. Shod je sklenil izdati volilen oklic v katerem se bodo navajale kot glavne točke programa svobodomiselnice stranke, narodna slovanska politika, direktne volitve v kmetijskih občinah, osnova češkega vseučilišča na Moravskem, razdelitev politehnike v Brnu v češko in nemško. Hkratu se pa bode v oklici v imenu slovanske Moravske protestovalo proti spravi na Češkem.

Pogajanja o kompromisu v štajerskem veleposestvu

zadela bodo na veliko nasprotje liberalcev, kakor se kaže. Liberalna frakcija veleposestva bi se morala popolnoma odločiti od družih veleposestnikov, če hoče skleniti ta kompromis. Liberalni volilni odbor hoče sklicati velik shod v Gradec, da se bode izrekel proti temu kompromisu. Pa ne le liberalci, ampak tudi nacionalci so proti nameravanemu kompromisu in tudi nemški „Nationalverein“ se bode te dni izrekel proti sporazumljenju s kon-

LISTEK.

Servú d.

(Iz zapiskov generalnega majorja B-P. Iz ruskega preložil — o.)

(Dalje.)

„Moje opazovanje napredovalo je bolj in bolj. Seznanil sem se s poglavitnimi idejami društva, zvedel imena ne samo glavnih članov zarote, ampak tudi mnogoštevilnih sodelavcev njihovih, razstresenih po celem državi, s katerimi so imeli dejanjsko pismo zvezo in sem sestavil zapisnik vseh zaznamovanih oseb. S temi izvedbami vrnil sem se v Novomirgorod. Tu nadejal sem se, razširiti krog svojih opazovanj, vedoč, da je bilo v vojni naselbini mnogo z vlado nezadovoljnih ljudij; pa zmotil sem se ta pot v svojem računu: videti je bilo, da svobodne misli niso mogle ugnezdit se v glavah z despotsko oblastjo na zemljo navezanih. Bližnje razmere mej vami in kapitanom Sobackim in znanstvo z Liharóvim dajali so meni povod, misliti, da tudi vi pripadate društvu. Vender vam pa takrat še nisem smel razodeti svoje nakane.“

„Nekolikokrat sem že bil pripravljen, naravnost pisati „gosudariju“, pa sem se zdržal, ker tačas v svojih rokah še nisem imel zadosti dokazov za razkritje zarote in brez njih je bilo opasno spuščati se v tako delo. Zatorej sem počakal prilike, katera bi mi dala možnost z neovrgljivimi fakti potrditi svojo ovadbo.“

„K tej zaželeni priliki ste mi vi pripomogli, ko ste me priporočili Gversu kot človeka, sposobnega voditi njegovo delo.“

„Po prihodu v mesto Voznesensk seznanil sem se s častniki Bugskega ulanskega polka. Mej nima se je nahajal Bulgári, človek nad vse spreten, izobražen, bogat in vzgojen v svobodnih idejah. To mi je dalo povod poiskati, ali je on tudi v moji zapisni knjižici in v neizrečno veselje svoje našel sem njegovo ime mej zapisanimi zarotniki. Ko sem na ta način našel sled za daljša raziskavanja, napel sem vse sile, da bi se približal Bulgáriju in posrečilo se mi je. Vedoč, kaj obsegajo glavne ideje društva, začel sem površno, z nekako nezaupnostjo cikati nanj, kakor da bi mu dal razumeti, da tudi jaz pripadam k temu društvu; on pa se je vedno ogibal odkritemu razgovoru in ni šel v nastavljeni mu zanjke.“

„Zadnjič me povabi Bulgári, naj se peljem z njim na njegovo pristavo, kar sem jaz, kakor se samo po sebi razume, z veseljem vsprejel. Imel je tam nebrojno čedo španskih ovac, katerih reja je bil jeden glavnih predmetov njegovih skrbij. Ko pa je po upravljajočega Nemca smrti ta del gospodarstva, začel vidno propadati, sem tembolj Bulgárija navezal náse, ker sem se zavezal to v red spraviti, kar se mi je tudi resnično posrečilo, zato, ker sem se izučil pri očetu pravilne reje ovac in kako je nabirati in prati volno.“

Opravlja je to delo, vender nisem pustil iz oči glavnega smotra svojega, ukoreniniti v Bulgáriji maenje, da sem tudi jaz pristaš zarotnikov, in ko sem v razgovoru ugoden trenotek ujel, mu stavim nepričakovano vprašanje:

Ali še niste prejeli o meni nikacega poročila iz Kamenke?

„Iz Kamenke?“ — ponovi začudeno Bulgári. „Na kak način in od koga morem jaz prejeti poročilo o vas? In iz katere Kamenke?“

„Čemu delate se nevednega?“ zavrnem jaz. „Vi le čakate, da bi jaz prvi začel. Izvolite! Iz tiste Kamenke, kjer je vaše ime prav dobro znano — se spomnite na kako okoliščino. Čudim se, da vam

servativci. Pri tacih razmerah ni skoro misliti, da bi se liberalni veleposestniki upali skleniti kompromis, če tudi se od neke strani deluje, da bi se v vseh postavodajnih zastopih osnovala neka posebna stranka veleposestnikov, ki bi zastopala pred vsem svoje koristi in semtertja posredovala med drugimi strankami.

Shod volilcev na Češkem.

Mladočeški državni poslanec dr. Vašaty je v nedeljo dopoldne v svojem volilnem okraju v Strakonici poročal svojim volilcem, katerih se je bilo zbralo blizu 400. Vašaty je najprej razlagal, da so Staročeši največ krivi, če izgubljajo zaupanje, ker so se pajdašili z nemškimi konservativci in proti vladi bili preveč popustljivi. Hudo je govoril kritikoval postopanje grofa Kalnoky-ja proti Srbiji in obsojal zvezo z Nemčijo, priporočal pa zvezo z Rusijo. Ko je poslanec začel govoriti o spravi z Nemci, je vladni zastopnik razpustil shod, češ, da ne more dopuščati, da bi se kritikovalo vladno postopanje. To je vzbudilo veliko nevoljo med volilci. Popoldne je pa poslanec poročal volilcem v Volinu. Ko je govoril o spravi, ga je vladni zastopnik večkrat opominjal, shoda pa ni razpustil. Volilci izrekli so poslancu jednoglasno zaupanje.

Češkonemška sprava.

„Politik“, ki je nedavno še priporočala, da bi se s spremembo volilnega reda počakalo, da se izvrši ljudsko števljenje, sedaj zahteva, da se sprava vsekako dovrši že jeseni. Izid novega števljenja misli Riegrovo glasilo, itak ne bode dosti različen od zadnjega, dasi se je nedavno pisalo, da bode števljenje pokazalo razmerje narodnostij na Češkem v drugem svitu. Staročeški list pa misli, da ni misliti, da bi češki deželni zbor pritrdil premembi volilnega reda in uvedanju kurij, ako se poprej ne zagotovi popolna narodna enakopravnost. To je dal deželni zbor razumeti, vsprejemši resolucijo poslanca Škarde. Z malimi koncesijami se pa Čehi ne bodo več zadovoljili.

Volitve v okrajne zastope v Galiciji.

Pri novih volitvah v okrajne zastope v Galiciji voljeni so v več okrajih sami Rusini, v nekaterih pa deloma rusinski, deloma poljski kmetje. Povsod so se pa letos upirali volitvi poljskih veleposestnikov v okrajne zastope. V nekaterih okrajih bodo Rusini zahtevali, da okrajni zastopi začno uradovati v ruskem jeziku.

Vnanje države.

Bolgarska nota

v Rusiji ni napravila posebnega utisa. Vsi listi mislijo, da ne bode imela nobenega uspeha. „Nord“ pa trdi, da bode bolgarska vlada s to noto odvrnila vse prijatelje v Evropi in bode sedaj popolnoma osamljena. Tudi v Carigradu se za bolgarsko noto dosti ne zmenijo. Vlada nič prav ne verjame, da bi Bolgari zares proglasili nezavisnost.

Nemško-angleško sporazumljenje

zastran afriških zadev je močno razburilo duhove na Francoskem. Jedva je minister odgovoril na jedno interpelacijo, že je napovedana druga interpelacija. Bivši ministerski predsednik Brisson hoče vlado o tej zadevi interpelovati. Interpelant se boji, da bode Francija zgubila vso veljavo v Afriki, če bode dopustila, da Angleži spravijo Sansibar pod svojo vrhovno oblast. S temi interpelacijami prisilili bodo vlado, da se bode rada ali nerada uprla angleškim nameram v Afriki. Francoski ugovori pa utegnejo še vse nemško-angleško sporazumljenje razdreti. V Londonu nemajo nobenega povoda, da bi Helgoland odstopili Nemcem, če jim Francozi ne pusté, da bi v Afriki spravili obširna ozemlja pod svojo oblast.

Braziljska ustava

se je objavila. Nova ustava priznava federativno sistemo, kakor jo imajo Zjedinjene države. Sedaj

treba še, da narod pritrdi tej ustavi, kar se bode najbrž v kratkem zgodilo.

Dopisi.

Od Šent Ilja ob nemški meji 22. junija. [Izv. dop.] Naša župnija je mejna slovenska in sega do blizu Spielfelda in do Mure. Onostran so Nemci, ki pa so že od nekdaj v našo župnijo silili in nakupovali si vinograde in tudi kmetije, ne da bi se na njih naselili, temuč obdelujejo jih po vincarjih in gostačih. Samo tu in tam so se Nemci zatrosili in pri poslednjem ljudskem štenji jih je bilo upisanih celo 500 ali 600 mimo 3000 Slovencev, toda v resnici ni ga v naši župniji skoro človeka, ki ne bi znal slovenski. Od narodnega gibanja smo tu malo čutili, dokler ni pred 5 leti neki umirovljeni železniški uradnik Pistor — on se podpisuje za barona, pa obče je znano, da do tega naslova nema pravice — kupil kmetije, na kateri se je naselil Ta mož je začel, kakor pravi agent Šulferajnov in „Südmarke“ silno agitacijo in ko so se vršile občinske volitve, morali so priti vsi Nemci od Strassa, Spielfelda in kdor koli plačuje par krajcarjev davka v naši občini. In tako so mnogoštevilnejši tujci zmagali domačine in Pistor je splezal na županski stol. Ker imamo tukaj štirirazredno slovensko ljudsko šolo, na kateri se pa tudi dovolj nemščine uči, in ker krajni šolski svet ni hotel se udati, da bi bil za nemški učni jezik, ustanovil je Šulferajn svojo nemško šolo, v katero vabijo in silijo slovenske otroke z znanimi vsakojakimi sredstvi. Inženir južne železnice v Mariboru ukazal je železniškemu služabniku, da morajo pošiljati svoje otroke v to šolo, isto tako Nemci ukazujejo svojim vincarjem in gostačem. Otroci dobivajo učila, obleko, tudi jed, vse zastonj. Javna šola ima sicer še 400 otrok, pa v Šulferajnski jih je tudi že kakih 80 in od teh 40 slovenskih.

Da bi se ponemčevanje naše župnije hitreje vršilo, ustanovil je Šulferajn še drugo dvorazredno šolo na Sladkem Vrhu tik naše župnije in narodne meje. V to šolo je ušolanih nad 70 slovenskih otrok, od katerih vendar 25 rajši hodi v 1½ uro oddaljeno Šentilslo slovensko šolo, nego v bližnjo nemško. Tu je treba pomoči in hvala Bogu, našla se je. Spomladi je vrli rodoljub, sedaj že pokojni g. dr. Lovro Čuček kupil hišo z vinogradom na hribu ravno nasproti Sladki gori na slovenski strani v naši župniji. V svoji oporoki je volil to posestvo družbi sv. Cirila in Metoda in družba bi ne mogla lepše izvršiti blagega namena pokojnikovega, nego da ustanovi v Čučkovi hiši slovensko šolo. Ljudstvo samo to gorke želi in je izreklo to željo odposlancu glavne družbe, g. dr. J. Vošnjaku, kateri je prišel iz Ljubljane ter v spremstvu našega preljubljenega župnika č. g. Kelemine ogledal si hišo, ki se bode, če tudi z nekaj troški, dala prirediti za šolo. Naš baron — ali kali — bode sicer pihal od jeze, pa se bode že moral potolažiti, kakor pri volitvi za deželni zbor. Letal je od hiše do hiše, nagovarjal, pretil, obečal, pa ko so prišli možje k volitvi, pokazali so mu, da so Slovenci in ne marajo zanjga in za njegove maloštevilne, slaboglasne pristaše. Vse štiri občine naše župnije izbrale so narodne može in Pistor ni dobil več glasov, nego si je bil

priberačil pooblastil pri nevednih ženskah. To mu bode v dokaz, da se ljudstvo zaveda svoje narodnosti in se je že naveličalo njegovega po tujcih usiljenega paševanja. Mi nočemo biti podlaga tujčevi peti.

Še nekaj šaljivega. Ko smo zmagali pri volitvi za deželni zbor, naznanili smo to veselo novico v Maribor. Narodnjak, ki jo je prvi poizvedel srečal je imenitnega nemškega gospoda, ki ga je ustavil in vprašal, kaj novega? — „Ali še niste slišali o veliki nesreči, ki se je danes prigodila v Šent Ilji?“ — „Kakšna nesreča?“ — „Glavni steber mostu se je podrl.“ — „Katerega mosta?“ — „No tistega, ki ga Nemci postavljajo do Adrije.“

Od sv. Marjete pri Rimskih toplicah 22. junija. (Smrtna kosa). V soboto dne 14. t. m. popoldne razširila se je prežalostna vest, da je nehalo biti blago srce slovenskemu mladeniču, gosp. Josepu Ožeku pri sv. Marjeti. Po kratki, a mučni bolezni zaspal je v soboto ob 1. uri popoldne, sprejemši zakramente za umirajoče. Josip Ožek je bil rojen 3. julija 1862. pri sv. Marjeti. Ljudske šole obiskoval je v svojem rojstnem kraju, latinske šole pa v Celji, razen šestega razreda, katerega je dovršil v Ljubljani. Leta 1885. napravil je izpit na Celjski gimnaziji z odliko, ter študiral potem pravoslovje na Graškem vseučilišču. Več ko jedno leto pripravljaval se je sedaj doma za rigorozo; bil je z vsem ukom že pri kraji, hotel je le še jedenkrat vse ponoviti in potem se oglasiti k skušnji; a človek obrača, Bog pa obrne; kruta bolezen ga vrže na postelj in ni več ustal. Kakor je bil ranjki izgleden dijak, povsodi prvi, tako je bil tudi izgleden mladenec in narodnjak; kjer koli je mogel, pomagal je že sedaj s svojim svetom; v njegovih očeh bil je gospod in knet enak; pokazal je pri vsaki priložnosti, da je kristjan; pomagal je rad s petjem povišati čast božjo; njegov čvrst bariton je še gotovo vsakemu v spominu, kateri ga je le kedaj slišal. O koliko bi bil še storil za naš narod, katerega je tako ljubil! Mučil se je in pripravljaval celih 20 let s težavnimi šolami za svoj poklic, ter bil sedaj tako rekoč na vrhunci težavnega hriba; odpirala se mu je že lepa prihodnost, v kateri bi bil zamogel sad svojega truda uživati, a pokosila ga je smrt.

Kako je bil g. Josip Ožek priljubljen, to priča gotovo najbolj njegov pogreb. V ponedeljek dne 16. t. m. ob 1½9. uri zjutraj hitelo je ljudstvo od vseh strani k pogrebu; kljubu lepemu vremenu in delu na polji, zbralo se je vendar mnogo kmečkega ljudstva, da skaže ranjkemu še zadnjo čast. V dolgi procesiji, katere se je udeležilo osem preč. gospodov duhovnikov in drugih gospodov od blizu in daleč, spremili smo ranjkega v farno cerkev in od tod na mirodvor. Akademsko društvo „Triglav“ poslalo mu je po zastopnikih g. Korun-u in g. Krančič-u lep venec, kateri se mu je položil na gomilo. Po dokončanih cerkvenih obredih povzdignil je na grobu modroslovec g. Valentin Korun svoj milodoneči glas ter se v imenu „Triglavčanov“ poslovil od ljubega jim tovariša; rekel je med drugim, da je nepričakovana žalostna vest o smrti Ožek-ovi, katero je brzojav prinesel v Gradec „Triglavane“ močno pretresla in ganila; poudarjal je lepe čednosti in

Liharov do sedaj ni nič pisal: pri našem zadnjem sobotnem sbodu ga je Festelj ravno za to prosil. Tem manj razumljivo se mi zdi molčanje Liharovljevo, ker je vedel, da bom v kratkem v Voznesensku in se z vami sešel.

„Moja prekanjenost se mi je popolnoma posrečila. Bulgári se mi je razodel in razkril vso sestavo in vse namere društva.“

Mej tem sem pridno nadaljeval delo Gversovo; nazadnje se je vendar končalo in Gversa so oprostili. Zaradi tega pa so prišle njegove denarske razmere v jako nesrečno stanje; treba je bilo v dopolnjenje državne blagajnice položiti znatno svoto, denarja pa ni bilo. To ga je prisililo obrniti se na pomoč do roditeljev svoje žene, in glej! Mene pošljejo k njim kot pooblaščenca v Harkovsko gubernijo. Ko pridem k Bulgáriju posloviti se, ga prosim, naj mi dá priliko, da bi se seznanil z nekaterimi osebami društva, katerih kot novinec še nisem mogel poznati; on je pa sam prestregel mojo željo in mi dal priporočilno pismo na Vadkovskega, rekoč, da me bo on z vsemi člani našega društva seznanil.

„Pa predno sem oddal pismo Vadkovskemu, mi je bilo neobhodno potrebno poznati vsebino njegovo;

pazljivo razpečatim potem zavitek in berem, da Bulgári naznanja Vadkovskemu moj ustop v njih društvo, da se je pa, ker ni imel o tem gotove vesti, v razgovorih z mano do znanje meje zdržaval, in tudi njemu svetuje tako previdno postopati gledé mene. Spretno zapečatim zavitek, se odpravim v Harkovsko gubernijo, izpolnim naročilo Gversovo, hitro poiščem potem Vadkovskega in mu izročim pismo Bulgárijevo.“

„Prečitavši pismo, utakne je Vadkovski ravno dušno v žep, kakor da bi v njem nič važnega ne stalo in začne z menoj obširen pogovor, nikakor zanimiv, ne zanj, ne zame, potem mi postreže z zajutrkom in me pogosti z obedom, po katerem se delo moje niti za korak ni pomaknilo naprej, tako da mi ni ostalo drugega, kakor čapko vzeti in oditi. V tako kritičnem položaji sklenil sem naravnost delati in začel sem pogovor o svojem znanstvu z Bulgárijem, o Kamenki ter sem se lahko dotaknil „obščega dela“ in oseb sestavljajočih tajno društvo.“

„Vadkovski se je ravno tako, kakor Bulgári, udal tej šali; mej mojim razkladanjem zapazil sem po izrazu njegovega lica, da spoznava udeležbo mojo pri zaroti, ko pa, na stavljenena mi nekatere vprašanja, odgovorim s polnem znanjem reči, stopi

on k meni, mi stisne roko in pravi: „Zdaj vidim, da ste vi resnično naš pristaš. Pustimo sleparijo in bodimo bratje „obščega dela!“ Ob enem me povabi, da ostanem pri njem nekoliko časa gost.“

„V nekoliko dneh, ki sem jih preživel pri Vadkovskem, sem zvedel vse od njega, kar sem hotel vedeti. Jaz sem se mu jako priljubil in on mi je razkril kot prijatelju in bratu „obščega dela“ vse tanše podrobnosti zarote. Po njem sem zvedel, na koliko oddelkov se razdeljuje „obščestvo“, v katerih krajih države so posamični odbori, delujoči za za isti smoter, kdo je glava zaroti in na zadnje mi je izročil zapisnik vseh njenih članov.“

„Ko sem svoje namene popolnoma dosegel, mi ni bilo več treba pri Vadkovskem ostati, in šel z izgovorom, da naročila Gversova še niso končana. Ustavil sem se v guberniji Bogoduhova, in s prvo pošto poslal na ime grofa Arakčejeva pismo, v katerem sem razodel, da sem zasledil tajno zaroto zlomišljenikov proti vladi in carskeji obitelji, da imam v svojih rokah nedvomne dokaze obstanka zarote in da jih morem samo osebno gosudarju izročiti, za kar tudi prosim dovoljenja, oglasiti se zaradi tega v Peterburgu. Dovoljenja bom počakal v Bogoduhovi.“

(Dalje prih.)

lastnosti posebno kolegijalnost in narodnost ranjkega ter se slednjič v imenu dijakov zahvalil preč. gospodom duhovnikom in vsem, ki so se pogreba udeležili. Na to je preč. g. župnik Janžek v ginjačnem govoru razlagal lepo, krščansko, izgledno življenje ranjkega in njegovo udanost v voljo božjo; tolažil je pričujoče, katerih niti jedno oko ni ostalo suho, tolažil je vsled te strašne izgube skoro neutolažljive stariše, da naj nikar preveč ne žalujejo, ako je Bog drugače obrnil, kakor so oni obračali; kajti kogar Bog ljubi, tega vzame k sebi. Pevci iz Laškega trga zapeli so mu potem milodonečo nagrobnico „Nad zvezdami.“

Dovolite mi še samo, da se v imenu potrlih starišev, bratov in sester ranjkega na tem mestu presrečno zahvaljujem v prvi vrsti preč. gosp. duhovnikom za tako obilno udeležitev pri pogrebu, nadalje gg. Korun-u in Krančič-u kot zastopnikoma društva „Triglav“ za krasen venec in vsem, ki so se blagovolili pogreba udeležiti posebno še Laškimi pevcem in njih pevovodji g. Grozniku za nagrobnični. Ranjkega g. Josipa Ožek-a pa priporočim vsem njegovim prijateljem in znancem v blag spomin.

Jeden njegovih prijateljev.

Domače stvari.

— (Iz mestnega zbora Ljubljanskega.) Včerajšnja seja mestnega zbora bila je kratka, kajti reševali so se zgolj prizivi o stavbinskih stvareh. Navzočnih bilo je 18 mestnih odbor-nikov, predsedoval je župan g. Grasselli, kateri je naznanil, da ces. kr. deželno predsedstvo vabi mestni zbor na črno mašo, ki se bode služila v stolni cerkvi v spomin na ranjkega cesarja Ferdinanda. Župan potem naznanil, da je poštno ravnateljstvo obvestilo mestni magistrat o napravi telefona v Ljubljani, ako se oglasi zadostno število naročnikov. To vabilo državne poštne uprave vzbudilo je radosten odmev v mestnih krogih in dvomiti ni, da bode udeležba zadostna. Kar se tiče mestnega magistrata, bode v kratkem poročal, v koliko bode uporabljal telefon za požarne in druge zadeve. — Novoizvoljeni meščan g. Grošelji stori obljubo in se zahvali za to podeljeno mu čast. — Detektivom, ki so zasledili 56 strank, katere so hotele odtegniti svoje pse pasjemu davku (vsega vkupe 296 gld.), dovoli se 40 gld. nagrade. — Na vrsto prišla sta potem dva priziva znanega g. Podkrajšeka, o katerih je v imenu stavbinskega odseka obširno poročal dr. Starč. Gosp. Podkrajšek sezidal je že trinajst hiš, napraviti hoče novo kolonijo v Mestnem logu, a v jedno mer mora se se z njim boriti mestni stavbinski urad, ker zida svoje hiše s samim slabim materialom, nakupljenim pri raznih podrtinah, torej popolnoma inficiranim. Gosp. Podkrajšek ne miruje, priziv sledi na priziv in komisijoni vrsté se drug za drugim, tako da nikdar ni miru. No, v enem slučaju je mestni zbor, menda pri petnajsti hiši, uslišal prošnjo njegovo, a zidati mora gosp. Podkrajšek po naročilu mestnega stavbinskega urada in s tako stavbinsko tvarino, katero urad odobri. Drugi priziv pa, da bi prezidal hlev, ki ga je pričel zidati, in ga spremenil v stanovanja, se pa ni uslišal. — Potem poroča dr. Starč v imenu pravnega odseka o prizivu mizarja g. Regalija, da bi se mu za njegovo delo v novi mestni vojašnici doplačalo še 140 gld. Ker je ta zahteva popolnoma neopravičena, delo Regalijevo jako dobro plačano, ker je Regali delo prevzel od kranjske stavbinske družbe in torej to mestni zbor prav nič ne briga, odkloni se jednoglasno neopravičeno moledovanje g. Regalija in se javna seja sklene.

— (Imenovanje.) V včerajšnji tajni seji imenoval je mestni zbor sekundarija v tukajšnji deželni bolnici g. dr. Kopriovo začasnim mestnim fizikom. Začasni magistratni tajnik, gosp. Šešek, imenoval se je definitivnim, praktikant Hiebert pa inženerskim asistentom v stavbinskem uradu. Mestni komisar, g. Križaj, postavil se je načelnikom šolskega okraja, ker je g. Fran Luckmann temu poslu se odpovedal.

— (Občni zbor) muzealnega društva vršil se je sinoči v navzočnosti 28 udov. Predsednik društva, vladni svetnik gosp. Globočnik, v kratkem jedrnatem nagovoru razloži delovanje društva in izreče v imenu članov toplo zahvalo za velikodušno podporo visokemu deželnemu zboru kranjskemu in sl. hranilnici. Na to prečita tajnik letno poročilo, blagajnik pa računski zaključek, kar zbor

z zadovoljnostjo vzame na znanje. Pri dopolnilni volitvi odbora bila sta izvoljena gospoda profesor Simon Rutar in arhivar Anton Koblar. Konečno se izreče zahvala raznim darovateljem društvu in odstopivšemu tajniku profesorju Wallner-ju za blagohotni trud. Sklene se tudi pravila nekoliko popravljena predložiti visoki vladi v potrjenje in jih potem natisnena razdeliti mej društvenike. Zborovanje zaključilo se je ob 8. uri.

— (Mej obrekovalci in vohuni.) Pod tem naslovom prinaša „il Diritto Croato“ v zadnjem svojem broji dva kratka članka, iz katerih je razvidno kak trn je pošten ta list nekaterim italijanskim „liberalnim“ listom, ki segajo po najpodlejših sredstvih, kadar gre za to, da ogrdijo in sumničijo Slovane, na drugej strani pa ne morejo zakrivati svojega strahu pred napredujočo slovansko idejo. Prvi članek pod naslovom „naš list in zveze čirubliji slove takole: V dopisu iz Pulja v „Corriere di Gorizia“ čitali smo mej drugim: List „il Diritto Croato“ nadaljuje svojo borbo proti vsem onim, ki se slepo ne pridružijo njegovemu programu; njegova „panruska“ pisava se je pristudila ne samo v meščanskih krogih nego tudi v onih c. in kr. mornarice. Lahko umevno je, da oni ki ga uredujejo ne hvalisajo vsega tega kar diši po kazaku samo ad majorem Dei gloriam, nego ... rubelj zamenjan v Djakovem v drug v deželi običajen denar najde potnotri doli do Pulja. Nerazumljivo je, da šolski nadzorniki, duhovniki in dušni pastirji, uradniki imajo zveze najtesnejega prijateljstva z osebo, katero oblastva sama zaznamuje kot ruskega agitatorja, in ki je kot duhovnik oproščen od vsacega duhovskega opravila.“ — Podlost obrekovanja pač ne potrebuje nikakega komentara.

— (Knjižnici akademičnega društva „Slovenije“ na Dunaji) sta podarila g. profesor Josip Stritar štiri zvezke svojih zbranih spisov v krasni vezavi in g. Anton Koblar, kurat v Ljubljanskej prisilnej delavnici, šest snopičev „Zgodovine fará ljubljanske škofije“. Odbor akademičnega društva „Slovenije“ se obema gospodoma najtopleje zahvaljuje.

— (Mnogojezična učiteljica.) V Poreči napravila je učiteljski izpit za ljudske šole s hrvatskim, italijanskim in nemškim poučnim jezikom gospica Marija Ana Mayer, začasna učiteljica v Kanfanaru pri Pulji. Rojena je v Dolu pri Ljubljani, a je že mlada s stariši svojimi zapustila Kranjsko, obiskovala učiteljsko pripravnico v Brnu ter tam napravila izpit sposobnosti za ljudske šole s češkim poučevalnim jezikom.

— (Vodomet na cesarja Jožefa trgu) je do malega gotov, polagajo se cevi v velikem iz cementa izdelanem basinu. Imeli bomo priliko na sv. Petra in Pavla dan pri slovesnem otvorjenji vodovoda prepričati se, koliko je pridobil ta trg z upeljavo vodometu. Tudi vodnjak na glavnem trgu, bode se pokazal v čisto novi opravi.

— (Sv. Jakob most) začeli so zadnje dni zopet popravljati. Zbok tega zaprli so ga ob jako neugodnem času, ko Trnovčanje, Krakovčanje posestniki z Viča in od drugod vozijo senó domov. Mesto čez sv. Jakoba most morajo sedaj čez Mesarski most, kar je jako zamudno in tudi za mestni promet nepovoljno. Pri mostu nadomestujejo gnile lesene mostnice z novimi. Ali bi ne bilo za erar boljše, da se je tukaj že zdavno postavil zidan ali pa železen most? Koliko bi si že bili prihranili denarja! A kaj bi potem delali gospodje v Cojzove hiše tretjem nadstropji?

— (Glas iz mej občinstva.) Piše se nam: Kdor se je vozil preteklo nedeljo po državni železnici, bode rad pritrdil, kako slabo je na tej progi skrbjeno za prevažanje ljudij, posebno pa ob nedeljah, ko redno voz 3. razreda primanjkuje. Že preteklo nedeljo, ko je bilo vreme tako neugodno, peljalo se je več stotin ljudij na vse kraje, največ pa do Vižmarja, Medvod in Loke, tako, da je popoldne na državnem kolodvoru že voznih listkov primanjvalo. No, to je bil pravi boj pri blagajnici in moral si se dobro boriti, da si prišel do listkov. Zvečer nabralo se je pa toliko izletnikov na vsaki postaji pričesni Lesce-Bled, da je vlak mesto ob 10. prišel še le ob 11. uri v Ljubljano. Imel je pa tudi zaradi tega toliko zamude, ker so na vseh postajah, kjer je le bil kakšen vagon na razpolaganje, dolgo čakali, predno so ga privlekli na dan in ga vlaku priklopili. Pri vlaku, ki prihaja ob 5. uri pop. v Ljubljano so ljudi celo v vozove natla-

čili, ki so navadno za živino prevažanje, tako, da so reveži bili natlačeni, kakor sardine. Ta nedostatek ponavlja se na drž. železnici leto za letom, da se ljudstvo že boji ob nedeljah ali praznikih voziti se po tej železnici. Želeti bi bilo, da se vodstvo drž. železnic nekoliko bolj briga za progo Ljubljana-Trbiž, da ne ravna tako mačehovski, kakor dosedaj in ne misli, da je za to progo vse dobro, da se ljudstvo mora voziti celo v vozeh, za živino odločenih! Skrajni čas bi tudi bil, da se vodstvo iz Beljaka premesti v Ljubljano in da se tukajšnji državni kolodvor razširi!

— (Slovansko pevsko društvo v Trstu) imelo je svoj osnivalni zbor v petek 20. junija, ter so se potrdila z malimi spremembami pravila, katera je sestavil v to izvoljeni odsek. Društvo bode začelo takoj delavnost svojo, ki utegne uplivati jako blagodejno na pevske zборе, ki so se ustanovili v zadnjem času v okolici Tržaški. Kot prvi ustanovnik društva zglasil se je vrli rodoljub gosp. Fran Žitko. Naj njegov izgled spodbuja premožne rodoljube Tržaške, ter jih pristopi mnogo kot podpor-niki prevažnemu društvu. Pesem slovanska utegne nam pridobiti mnogo prijateljev na obalah Adrije, ter uplivati na razširjenje narodne zavesti in preprečiti potujčevanje slovenskega naroda v okolici Tržaški.

— (Lahonska predrznost) pokazala se je zopet preteklo nedeljo v Trstu, pri zborovanji nekaterih članov društva „Societa politica istriana“, ki so se zbrali v posvetovanje, kako uliti novo življenje v politično društvo istersko, kateremu namen so politične agitacije v Istri. Advokat dr. Baseggio pozdravil je navzočne poudarjajoč, da ko je sklical shod, je premišljeval, bi li ne bilo treba objaviti ga redarstvenemu oblastvu ter prišel do sklepa, da to ni potrebno, ker shod ni društven, nego le prijateljski in zaupen ter kot tak ne spada pod določbo zakona. Vender pa je, ker je vsa stvar postala nekako javna, in so mu tudi drugi svetovali, objavil ta shod redarstvenemu oblastvu, opominjajoč, da v tem slučaju postava ne zahteva udeležbe oblastev, in upal je, da bode tudi redarstvo njegovega mnenja. Ker pa je redarstvo poslalo svojega komisarja, je po mnenji dr. Baseggia s tem napačno tolmačilo zakon in razžalilo društvene pravice. Glede na to, ne da bi protestoval proti odredbi redarstvenega oblastva, izjavil je dr. Baseggio, da se shod ne bode vršil, ter so vsi navzočni zapustili dvorano. Tako poroča Tržaški „Piccolo“ brez družega dostavka. Radovedni smo, se li bode naša vlada že enkrat ohrabrila ter kaj storila proti vedno in vedno se ponavljajočim nesramnim demonstracijam in moralničnim petardam, katere jej mečejo v obraz pri vsaki priliki lahonski irredentovci?

— (Za Logatec) imenovan bode na novo okrajni živinozdravnik in so prošnje uložiti do 10. julija na c. kr. deželno vladu. Želeti bi bilo, da se visoka vlada vender enkrat tudi ozira na prošnje domačincev, da ne bode zopet tujca nastavila za to mesto, kakor se je zgodilo v Kočevji in zadnjič v Črnomlju, ko je dobil to službo tujec, ki še pravega izpita ni imel, navzlic temu, da je prosilo več domačincev, kateri so imeli tudi omenjeni izpit. Želeti bi pa tudi bilo, da bi deželni živinozdravnik gosp. Wagner ne kazal zopet svoje mrznje proti domačincem.

— (Iz Trsta) se nam piše: Javljam Vam danes povest, kako je tukajšen Nemec, član nemškega „Turnvereina“, hotel Ruse opehariti. V Mil-skem zalivu zasidrana je ruska oklopnica „Vladimir Monomah“, ki ima nad 500 mož na krovu. Moštvo je po leti vse belo oblečeno in ima tudi belo obutev in zato je poveljnik oklopnici naročil pri tukajšnjem čevljarji Nemci Nimmerrichterji 500 parov postolov (šolnov) od belega platna. Nemec je naročilo opravil in oddal vseh 500 parov v nadi, da bo se blago tebi nič meni nič brez ugovora odobrilo. A Rusi so naročeno blago vestno pregledali in takoj našli, da se je pri postolih mesto usnja rabil le karton itd., da jih je nemški čevljar hotel opehariti. Zato so mu dali bele postole nazaj ter so obdržali svoje rublje.

— (Iz Grahovega) se nam piše: Preteklo soboto nakladal je kmetski fant iz Grahovega trame na cesti od Grahovega proti Radleku. Pri tem delu pomagal mu je petnajstletni fant Janez Lah iz Strmce. Že sta nakladala zadnje trame, kar zdrzne tram z voza Janezu Labu na ramo, ga podere k tlom ter ga tako poškoduje, da revež takoj na

mestu svojo dušo izdihne. Danes — slučajno na rojstveni dan ranjega — raztelesili in pokopali so truplo ponesrečenca. Raztelesenje je dokazalo, da mu je tram črepijo zdrobil in takoj smrt pouzročil.

— (Iz Famelj v vremeske fari) dne 24. junija: Danes popoldne po 4. uri nastal je ogenj v Goričah pri vdovi Mariji Kovačičevi, hišna šte. 8. Pogorelo ji je: hlev, skedenj, svinjak, šupa, hram, vse gospodarsko orodje, mnogo vinske posode, čebelnjak s čebelami in mnogo sadnega drevja in latnikov, v skupnej vrednosti 1900 gld. Zavarovana bila je za 350 gld. Sreča božja bila je, da je bilo mirno vreme, in da so bili ljudje pri domu; sicer bila bi cela vas v malem času kup pepela. Kako je nastal ogenj se še prav ne ve, najbrže po malih otrocih. Pri velikem letošnjem uboštvi, ker vlada pri nas sploh velika beda in reva, ne bodo jej mogli sosede dosti pomagati, in ker je uboga vdova sama z štirimi malimi otročiči, od katerih je najstarejša deset let star, je vsega usmiljenja in pomoči vredna in potrebna. Prosi se tedaj tem potom usmiljene ljudi nujne pomoči. Vsak najmanjši dar se bode z hvaležnostjo vsprejel. Darovi naj se pošiljajo županstvu v Famelijah pri Divači, ali pa č. g. župniku Ivanu Škrjancu v Vremah pri Divači.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 24. junija. Srbska vlada napravila bode v Solunu trgovinsko agenturo, ki bode v zvezi s stalno razstavo srbskih proizvodov.

Peterburg 24. junija. Vojaškega zakona določbe ob ustupu inozemskih častnikov v rusko vojsko so se oficijalno razveljavile.

Frankobrod ob Meni 24. junija. Dosedanji nadžupan imenovan finančnim ministrom.

Dunaj 25. junija. Minister notranjih zadev naročil vsem deželnim oblastvom takoj po nastopu kolere, da ukrenejo zdravstvene lokalne navedbe. Namerava pa tudi ponoviti prepoved, da se ne sme niti uvažati niti prevažati cunj in drugih takih strvarij, dohajajočih iz dežel kolere sumnih, mej njimi tudi iz azijske Turčije.

Madrid 25. junija. Izvestje Havasovo: V provinciji Valenciji na novo zopet štiri osebe za kolero zbolele. V Montechelvu jeden, v Gaudii jeden slučaj, v Rugatu ni bilo nobenega. V ostalem delu Španske zdravstveno stanje povoljno.

Razne vesti.

* (Panslavizem na gorenjem Ogerskem.) S tem naslovom ali njemu enačimi izrazi prijavljala je večina nemško židovskih listov, tudi od nas omenjeno zmago Slovakov pri volitvi protestantskega škofa. Kakor poročajo sedaj ti listi boče grof Szapary upokojiti štiri nadžupane zaradi njih vedenja nasproti „panslavistični“ agitaciji pri omenjenih volitvah. Ubogi Slovaki bi res morali kar živi uleči se v grob, ali pa pomadjariti se čez noč — potem bi nehali biti „panslavisti“.

* (Konkurenti Eifflovega stolpa.) Kakor znano, hoté Angleži pri prihodnji svetovni razstavi v Londonu prekositi Francoze, ter so bili razpisali darilo za najboljši projekt zgradbe, katera naj bi prekosila Eifflov, 300 metrov visok stolp. Došlo je res 86 načrtov iz raznih krajev, kateri v

raznih oblikah predlagajo fantastične zgradbe v viščinah, ki mnogo presežajo ono Eifflovega stolpa. Jeden načrtov seza do višine 575 metrov. Drugi seza do 480 metrov, in bi imel 8 etaž, ki bi se dale sneti in zopet skup sestaviti, ter pojedino prepeljavati iz jednega mesta v drugo.

* (Pogorela občina.) 16. t. m. je popoldne ob štirih peljal je vlak skozi ogersko selo Felső-Mislye. Iskra iz lokomotive užgala je jedno hišo in hitro nastal je požar, ki je uničil vso občino. Od 200 hiš ostalo jih je le 17. Jeden človek in več živine je zgorelo. Žandarmerija je rešila več žensk iz gorečih hiš.

* (Znamenje časa.) Firma v Berlinu iskala je slugo in to naznanila po listih. Nakrat so jeli prihajati prosilci v takem številu, da je nastala gneča pred dotično prodajalnico in je policija s silo morala sprazniti cesto. Policijski častnik je cenil število prosilcev na 800.

* (Sleparski portirji.) V Budimpešti zasledilo je vodstvo državnih železnic sleparijo, katero je vršilo dlje časa več portirjev centralnega kolodvora v sporazumljenji s sprevodniki. Prodajali so namreč vozne listke, katerih sprevodniki neso prešćipavali in jih tako nepoškodovane zopet vračali portirjem, ki so jih potem prodajali. Po novih odredbah namreč mora sprevodnik pobirati prešćipane listke ter jih oddati. Pet najstarejših portirjev, ki so si pridobili vsak lepo premoženje in pa jednega sprevodnika so zaprli.

* (Dva vlaka skup zadela.) Pri Mühlackerji na Nemškem zadela sta dva tovarna vlaka skupaj. Dve osebi sta mrtvi, jedna pa je teško ranjena.

* (Neuljudni carinski uradniki.) Belgijska kraljica, ki sedaj biva v mestu Spa, je te dni peljala se na sprehod čez belgijskoprusko mejo. Belgijski carinski stražniki so jej prezentovali s puškami. Pruski carinski stražniki je pa neso skazali nobene časti, četudi jih je bil nekaj minut poprej o prihodu kraljice belgijske obvestil general Goffinet. Ustavili so celo voz, prisilili kraljico, da je izstopila, in voz, ki je imel kraljevi belgijski grb, natančno preiskali. Ta pruska brezozirnost vzbudila je veliko nevoljo.

* (Vlak s tiru skočil) je mej Baltimorom in Filadelfijo. Lokomotiva in dva spalna vagona bila sta popolnoma zdrobljena, več družih voz pa zelo poškodovanih. Dva sprevodnika sta mrtva, od potovalcev 13 ranjenih.

* (Samomorilec — brez orožnega lista.) Kdor bode imel nesrečno misel, da stori konec življenju s svojim s strelnim orožjem, pazi naj, da si preskrbi poprej orožni list, in če ga nima, se mu utegne jednako, kakor te dni nemcu brivskemu pomagatu na Dunaji. Osemnajstletni mladenič sklenil je z revolverjem končati življenje svoje. Kaj ga je gnalo do tako obupnega sklepa, ni bilo znano nikomur. Ker pa osodopolni ta korak vender potrebuje nekaj premišljevanja in priprav, katerim ni bil vajen, obotavljal se je pri basanju smrtonosnega orodja na javnem prostoru nekega vrta, ki ga je izbral za izvršitev svojega namena. Nakrat pa čuje za saboj glas redarja, ki ga vpraša po orožnem listu. Kazen 5 gld. ali pa jeden dan zapora, bil je vesel konec nameravane zaloigre, mladenič pa je baje ozdravljen in pridno brije in češe, na samomor pa ne misli več.

* (Zopet jeden vlak — skoz most.) V Ameriki padajo vlaki skoz mostove, kakor pri nas zrela jabolka z dreves. Ni dolgo, da se je zgodilo to, a zopet se javlja jednaka nesreča. Na Kanadski Pacific-železnici udril se je vlak skoz most pri Claremontu ne daleč od Toronte. Pet potovalcev bilo je ubitih, mnogo družih pa teško ranjenih. Znano je, da so mostovi ameriških železnic jako površno zgrajeni, zato se jednake nesreče prigajajo tako pogosto.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Umrlj:

24. junija.

Pri **Slonu**: Grebner, Manheimer, pl. Holloey, Schönwald z Dunaja. — Klein s Krškega. — Kalmus iz Trsta. — Heller, Pollak iz Solnograda. — Fischer, Barek, Knoll iz Welsa. — Kyovský s Koroškega. — Eisler iz Kaniže.

Pri **Maličih**: Malabarba, Saller, Uriel, Mayer, Völk, Luckenbacher, Kirschbaumer, Moll, Weiss z Dunaja. — Slama iz Prage. — Pl. Richter iz Velikoveca. — Dr. Hegl iz Sternberga. — Jung iz Korneuburga. — Hirsch iz Lica.

Pri **bavarskem dvoru**: Čudnik iz Gorenje vasi. — Meixner iz Trsta.

Pri **južnem kolodvoru**: Mestrovitz iz Zadra. — Bauer iz Reichenburga. — Ornstein iz Zagreba.

Umrlj so v Ljubljani:

23. junija: Vladimir Vidmar, strugarjev sin, 9 let, Križevniške ulice št. 2, za davico.

24. junija: Marija Trtnik, šivilja, 21 let, sv. Petra cesta št. 64, za srčno hibo.

V deželni bolnici:

24. junija: Martin Jerančič, delavec, 52 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
24. junija	7. zjutraj	738.0 mm.	13.0° C	sl. svz.	obl.	
	2. popol.	737.7 mm.	22.2° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	738.4 mm.	15.6° C	sl. svz.	jan.	

Srednja temperatura 16.9°, za 1.9° pod normalom.

Dunajska borza

dné 25. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	88.50	88.45
Srebrna renta	89.05	89.05
Zlata renta	109. —	109.20
5% marcna renta	101.30	101.35
Akcije narodne banke	970. —	970. —
Kreditne akcije	303.25	303.25
London	117. —	117. —
Srebro	—	—
Napol.	9.29 1/2	9.30
C. kr. cekini	5.55	5.55
Nemške marke	57.50	57.47 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	75
Ogerska zlata renta 4%	103	25
Ogerska papirna renta 5%	99	65
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	—
Kreditne srečke	100 gld.	185
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	153
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	222	50

Razglas.

V občini Škofjivasi se takoj odda v najem

občinska hiša

obstoječa v gorenjem nadstropji iz 3 sob, kuhinje in podstrešja (díl) in spodaj iz kleti in drvarnice. — Hiša, katera je na novo zidana in prostorna, leži v okolici Škofjivasi, 1 uro od Celjskega mesta in pol ure od Vojniškega trga in je sposobna za vsako obrt, kakor za krčmo, trgovino, mesarijo itd. ter je ob veliki državni cesti, držeči z Dunaja v Trst. — Najemnina in drugi pogoji se zvedó pri županu te občine. (511—2)

DR. VALENTINA ZARNIKA ZBRANI SPISI

I. ZVEZEK:

PRIPOVEDNI SPISI.

UREDIL

IVAN ŽELEZNIKAR.

Vsebina: Životopis dr. Valentina Zarnika. — Ura bije, človeka pa ni! — Maščevanje usode. — Razni spisi: Iz državnega zbora. — Pisma slovenskega turista.

Knjižica je jako elegantno, po najnovejšem uzorci in res krasno vezana. — Utisnena je na sprednji strani podoba dr. Zarnikova v zlatu in pridejan tudi njegov lastnoročen podpis. — Cena knjižici je 1 gld., s pošto 5 kr. več. — Dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani.

Dunajske Razstave Srečke à 1 gld.

Vsaka srečka velja za obe žrebanji.

Seznam dobitkov za obe žrebanji. (505—5)

Prvo žrebanje 14. avgusta 1890.

Drugo žrebanje 15. oktobra 1890.

I dobitek 50.000 gld. vreden

I dobitek 50.000 gld. vreden

1	5000	"	"
1	2000	"	"
1	1000	"	"
2	500	"	"
5	200	"	"
10	100	"	"
20	50	"	"
50	20	"	"
200	10	"	"
2000 dobitkov	5	"	"

1	5000	"	"
1	2000	"	"
1	1000	"	"
2	500	"	"
5	200	"	"
10	100	"	"
20	50	"	"
50	20	"	"
200	10	"	"
2000 dobitkov	5	"	"

SREČKE à 1 gld.

Uprava razstavine loterije,
Dunaj, II., rotunda.